

BEATISSIME PATER,

Maximum ad Romanam Ecclesiam emolumentum accederet, & ingenti gloriae decore Sanctitas Vestra felicissimum Pontificatum sibi à Deo creditum cumulari, si Boiorum Dux nuper ad Electoratus Imperialis dignitatem euectus in illam sententiam pelliceretur, ut ab Sedis Apostolicae auctoritate hunc sibi titulum confirmari exoptularet. Hoc enim vno

obtento tantum in praesentia Beatitudo Vestra lucrifaceret, quantum ne ducentorum quidem annorum curriculo ab superioribus Pontificibus acquisitum fuit; aut potius, ut verius loquar, rursus illud vendicaret, atque redimeret, quod à Gregorii XI. temporibus ad hanc usque nostra de iuribus, quae in constituendis rebus, & ordinibus Imperii ad Ecclesiam attinebant, caeteri amiserunt. Tanti transactio negotii est admodum cum honestate coniuncta, ad quam obtrudendam Ducis animo ita rationes suppetunt efficaces, ut minimè dubium sit, quin, si per hominem idoneum, & huiusmodi consiliorum haud imperitum ob oculos ei subiiciantur, optimum sortiantur effectum; praecipue agenti cum Principe de Fide optime, & de pietate sentiente, qui summis Pontificibus, & Apostolicae Sedi se pluribus de causis maximè deuinctum profitetur.

Est igitur primo eius Celsitudini appositè innuendum, quod summorum Pontificum ius, & auctoritas in decernendo de statu, & ordine Romani Imperii, quod Ecclesiae proprius est partus, & ab Ecclesia ut filius à matre promanauit, ita bonis omnibus liquet & fundamentis usque adeo firmis suffulta consistunt, ut in controuersiam vocare, aut illis vel minimum dubitationis offundere, homini re vera Christiano religio, & nephas sit.

Quod postquam Imperium in Orientem transportauit Constantinus, modo duo Imperatores, cum bipartitum illud foret in Eoum, & Occiduum, modo vnicus tantum, cum sub vnus ditione collectum esset, ad illius gubernacula sedit; & id per plures annos euenit: donec vnico existente domino, cum Imperatores haereseos crimine insimulati,